Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 23. novembra 2016 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Aarhuský dohovor — Smernica 2003/4/ES — článok 4 ods. 2 — Prístup verejnosti k informáciám — Pojem ‚informácie o emisiách do životného prostredia' — Smernica 91/414/EHS — Smernica 98/8/ES — Nariadenie (ES) č. 1107/2009 — Uvedenie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh — Dôverné zaobchádzanie — Ochrana priemyselných a obchodných záujmov"

Vo veci C-442/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti, Holandsko) z 12. septembra 2014 a doručený Súdnemu dvoru 24. septembra 2014, ktorý súvisí s konaním:

Bayer CropScience SA-NV,

Stichting De Bijenstichting

proti

College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden,

za účasti:

Makhtesim-Agan Holland BV,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano (spravodajca), sudcovia M. Berger, E. Levits a F. Biltgen,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. februára 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Bayer CropScience SA-NV, v zastúpení: E. Broeren a A. Freriks, advocaten,

— Stichting De Bijenstichting, v zastúpení: L. Smale, advocaat,

* Jazyk konania: holandčina.

— College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, v zastúpení: J. Geerdink a D. Roelands-Fransen, advocaten,

— holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia,

— grécka vláda, v zastúpení: I. Chalkias, O. Tsirkinidou a A. Vasilopoulou, splnomocnení zástupcovia,

— švédska vláda, v zastúpení: L. Swedenborg, E. Karlsson, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson a N. Otte Widgren, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: L. Pignataro-Nolin, F. Ronkes Agerbeek, P. Ondrůšek a H. Kranenborg, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 7. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, 1991, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332), článku 19 smernice 98/8/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh (Ú. v. ES L 123, 1998, s. 1; Mim. vyd. 03/023, s. 3), článkov 59 a 63 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 309, 2009, s. 1), ako aj článku 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 2003, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Bayer CropScience BV (ďalej len „Bayer“) a Stichting De Bijenstichting (ďalej len „Bijenstichting“) na jednej strane a College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Výbor pre povoľovanie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov, ďalej len „CTB“) na druhej strane a týka sa rozhodnutia z 18. marca 2013, ktorým uvedený výbor v podstate čiastočne vyhovel žiadosti Bijenstichting o sprístupnenie dokumentov predložených spoločnosťou Bayer pri schvaľovaní uvedenia niektorých prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na báze účinnej látky imidakloprid na holandský trh.

Právny rámec

Medzinárodné právo

3 Článok 39 ods. 3 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (ďalej len „dohoda TRIPS“) predstavujúcej prílohu 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), ktorá bola podpísaná 15. apríla 1994 v Marrákeši a schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80).

„Členovia, ktorí budú požadovať ako podmienku na vydanie povolenia na obchodovanie s farmaceutickými alebo poľnohospodárskymi chemickými výrobkami, ktoré využívajú nové chemické látky, predloženie nezverejnených výsledkov skúšok alebo iných údajov, ktorých vznik vyžaduje výrazné úsilie, budú chrániť takéto údaje pred nekalým obchodným použitím. Navyše členovia budú chrániť takéto údaje pred zverejnením s výnimkou prípadov, ak je nevyhnutné chrániť verejnosť alebo ak sa nepodnikli kroky na zabezpečenie ochrany údajov pred nekalým obchodným použitím.“

4 Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 (Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 1, ďalej len „Aarhuský dohovor“), v článku 4 nazvanom „Prístup k informáciám o životnom prostredí“ stanovuje:

„1. Každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci podľa nasledujúcich odsekov tohto článku, v odpovedi na žiadosť o informácie o životnom prostredí, sprístupnia verejnosti takéto informácie v súlade s národnými právnymi predpismi...

…

4. Žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo:

…

d) dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem. Z tohto hľadiska musia byť informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, sprístupnené;

…

Spomenuté dôvody pre zamietnutie budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.

…“

Právo Únie

Právna úprava týkajúca sa povolenia na uvedenie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh.

5 Článok 2 bod 2 smernice 91/414 definuje pojem „rezíduá prípravkov na ochranu rastlín“ takto:

„Jedna alebo viaceré látky prítomné v alebo na rastlinách alebo výrobkoch rastlinného pôvodu, jedlých živočíšnych výrobkoch alebo inde v životnom prostredí a vznikajúce v dôsledku používania prípravku na ochranu rastlín, vrátane ich metabolitov a výrobkov vznikajúcich ich degradáciou alebo reakciou.“

6 Článok 14 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty a Komisia musia – bez toho, aby tým bola dotknutá smernica [2003/4] – zabezpečiť, aby sa s informáciami predloženými žiadateľmi a týkajúcimi sa priemyselného a obchodného tajomstva zaobchádzalo ako s dôvernými, pokiaľ si to žiadateľ o zaradenie účinnej látky do prílohy I alebo žiadateľ o povolenie prípravku na ochranu rastlín želá, a ak členský štát alebo Komisia akceptuje, že požiadavka žiadateľa je oprávnená.

…“

7 Článok 2 ods. 1 písm. g) smernice 98/8 definuje pojem „zvyškové látky“ takto:

„Jedna alebo viaceré látky prítomné v biocídnom výrobku, ktoré v ňom ostávajú v dôsledku jeho použitia, vrátane ich metabolitov a odvodených zlúčenín vzniknuvších ich odbúraním alebo ich reakciami.“

8 Podľa článku 19 tejto smernice, nazvaného „Dôvernosť informácií“:

„1. Bez účinku na smernicu [2003/4] žiadateľ môže označiť pre oprávnenú právnickú osobu [pre príslušný orgán – *neoficiálny preklad*] informáciu, ktorú považuje za citlivú z obchodného hľadiska a ktorej prezradenie by ho mohlo poškodiť priemyselne a obchodne a ktorú si z toho dôvodu želá udržiavať ako dôvernú pre všetky osoby okrem oprávnenej právnickej osoby [príslušného orgánu – *neoficiálny preklad*] a Komisie. V každom prípade sa vyžaduje plné zdôvodnenie....

2. Oprávnená právnická osoba, ktorá [Príslušný orgán, ktorý – *neoficiálny preklad*] obdrží prihlášku [žiadosť – *neoficiálny preklad*], rozhodne na základe dokumentárnych dôkazov dodaných žiadateľom, ktorá informácia bude v zmysle odseku 1 dôverná.

…“

9 Článok 3 bod 1 nariadenia č. 1107/2009 definuje pojem „rezíduá“ takto:

„rezíduá sú buď jedna látka, alebo viaceré látky prítomné v alebo na rastlinách alebo v rastlinných produktoch, v jedlých živočíšnych produktoch, pitnej vode alebo inde v životnom prostredí, ktoré vznikajú v dôsledku používania prípravku na ochranu rastlín, vrátane ich metabolitov a produktov vznikajúcich pri ich rozklade alebo reakcii;

…“

10 Článok 33 tohto nariadenia nazvaný „Žiadosť o autorizáciu alebo o zmenu a doplnenie autorizácie“ uvádza:

„1. Žiadateľ, ktorý chce uviesť prípravok na ochranu rastlín na trh, požiada osobne alebo v zastúpení o autorizáciu alebo o zmenu a doplnenie autorizácie každý členský štát, v ktorom plánuje prípravok na ochranu rastlín uviesť na trh.

…

4. Pri predkladaní žiadosti žiadateľ môže podľa článku 63 požiadať, aby sa zachovala dôvernosť určitých informácií vrátane určitých častí dokumentácie, a fyzicky tieto informácie oddelí.

…

V prípade žiadosti o prístup k informáciám členský štát, ktorý žiadosť skúma, rozhoduje o tom, ktoré informácie majú zostať dôverné.

…“

11 Podľa znenia článku 63 uvedeného nariadenia nazvaného „Dôvernosť“:

„1. Osoba, ktorá žiada, aby sa s informáciami predloženými podľa tohto nariadenia zaobchádzalo ako s dôvernými, poskytne overiteľný dôkaz, ktorým preukáže, že odtajnenie informácií by mohlo ohroziť jej obchodné záujmy...

2. Za ohrozenie ochrany obchodných záujmov alebo súkromia a integrity dotknutých osôb sa za bežných okolností považuje odtajnenie týchto informácií:

a) spôsob výroby;

b) špecifikácia nečistoty účinnej látky okrem nečistôt, ktoré sa považujú za toxikologicky, ekotoxikologicky alebo environmentálne relevantné;

c) výsledky výrobných šarží účinnej látky vrátane nečistôt;

d) metódy analýzy nečistôt v technickej účinnej látke okrem metód pre nečistoty, ktoré sa považujú za toxikologicky, ekotoxikologicky alebo environmentálne relevantné;

e) prepojenia medzi výrobcom alebo dovozcom a žiadateľom alebo držiteľom autorizácie;

f) informácie o úplnom zložení prípravku na ochranu rastlín;

g) mená a adresy osôb zapojených do testovania na stavovcoch.

3. Tento článok sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá smernica [2003/4].“

Právna úprava v oblasti prístupu k informáciám o životnom prostredí

12 Odôvodnenia 1, 5, 9 a 16 smernice 2003/4 znejú:

„(1) Zvýšený prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí a šírenie takých informácií prispieva k zlepšovaniu povedomia o záležitostiach životného prostredia, voľnej výmene názorov, účinnejšej účasti verejnosti na rozhodovaní o otázkach životného prostredia a prípadne aj k lepšiemu životnému prostrediu.

…

(5) Dňa 25. júna 1998 Európske spoločenstvo podpísalo [Aarhuský dohovor]. Ustanovenia práva spoločenstva musia byť v súlade s uvedeným dohovorom vzhľadom na jeho uzavretie Európskym spoločenstvom.

…

(9) Je tiež potrebné, aby verejné orgány sprístupňovali a šírili informácie o životnom prostredí širokej verejnosti v čo najširšej miere najmä s využitím informačných a komunikačných technológií....

…

(16) Právo na informácie znamená, že zverejňovanie informácií by malo byť všeobecným pravidlom a verejné orgány by mali byť oprávnené odmietnuť požiadavku na informácie o životnom prostredí v osobitných a jednoznačne definovaných prípadoch. Dôvody odmietnutia by sa mali vykladať obmedzujúcim spôsobom, pričom verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie, by sa mal zvažovať oproti záujmu, ktorému slúži zamietnutie....“

13 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„Ciele tejto smernice sú:

a) zaručiť právo prístupu k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú verejné orgány alebo ktoré sú pre ne uchovávané a ustanoviť základné podmienky a praktické postupy na jeho výkon, a

b) zabezpečiť, aby sa, ako samozrejmosť [z úradnej moci – *neoficiálny preklad*], informácie o životnom prostredí postupne sprístupňovali verejnosti a šírili a aby sa dosiahla čo najširšia systematická dostupnosť a šírenie informácií o životnom prostredí. Na tento účel sa podporuje najmä používanie dostupnej počítačovej telekomunikačnej alebo elektronickej techniky.“

14 Článok 2 uvedenej smernice nazvaný „Definície“ uvádza:

„Na účely tejto smernice:

1) ‚Informácie o životnom prostredí‘ sú akékoľvek informácie v písomnej, vizuálnej, zvukovej, elektronickej alebo ľubovoľnej inej forme o

a) stave prvkov životného prostredia, ako je vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prírodné prostredie vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí, biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov a o interakcii medzi týmito prvkami;

b) faktoroch, ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia uvedené v písmene a);

…“

15 Podľa článku 3 ods. 1 rovnakej smernice nazvaného „Prístup k informáciám o životnom prostredí na základe žiadosti“:

„Členské štáty zabezpečia, aby verejné orgány boli povinné, v súlade s ustanoveniami tejto smernice, sprístupniť informácie o životnom prostredí, ktoré majú alebo ktoré sú pre ne uchovávané, na požiadanie každému žiadateľovi bez toho, aby musel preukázať svoj oprávnený záujem.“

16 Článok 4 ods. 2 smernice 2003/4 nazvaný „Výnimky“ uvádza:

„Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí sa zamietne, ak by ich zverejnenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť:

…

d) dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií, keď takúto dôvernosť ustanovuje národné právo alebo právo spoločenstva na ochranu oprávneného hospodárskeho záujmu vrátane verejného záujmu na zachovaní utajenia štatistických údajov a daňového tajomstva;

…

Dôvody zamietnutia uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykladajú reštriktívnym spôsobom, pričom v každom jednotlivom prípade sa musí zohľadňovať verejný záujem na sprístupnení. V každom jednotlivom prípade sa zvažuje verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie, oproti záujmu, ktorému slúži zamietnutie. Členské štáty, v zmysle odseku 2 písm. a), d), f), g) a h), nesmú umožniť zamietnutie žiadosti, keď sa žiadosť týka informácií o emisiách do životného prostredia.

…“

Právna úprava uplatniteľná na priemyselné emisie

17 Článok 2 body 3 a 5 smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80) stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

…

3. ‚zariadenie‘ – stacionárna technická jednotka, kde sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti vykonávané na tomto mieste a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie životného prostredia;

…

5. ‚emisia‘ je priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy;

…“

18 Článok 3 body 3 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17) stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

…

3. ‚zariadenie‘ je stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I alebo v prílohe VII časť 1 a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti na tom istom mieste, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti uvedené v uvedených prílohách a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie;

4. ‚emisia‘ je priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

19 CTB, teda holandský orgán príslušný na udeľovanie a zmenu povolení na uvedenie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh, rozhodol 28. apríla a 8. júla 2011 o zmene povolení viacerých prípravkov na ochranu rastlín, ako aj biocídnych výrobkov na báze účinnej látky imidakloprid, ktorá má najmä insekticídny účinok.

20 Listami z 11. mája, 24. augusta a 25. októbra 2011 požiadala Bijenstichting, teda holandská nadácia na ochranu včiel, na základe smernice 2003/4 CTB, aby jej sprístupnil 84 dokumentov týkajúcich sa uvedených povolení.

21 Bayer, spoločnosť, ktorá vyvíja činnosť najmä v oblasti ochrany plodín a boja proti parazitom a ktorá je držiteľkou veľkého počtu povolení, vzniesla proti tomuto sprístupneniu námietku, pričom sa odvolávala na možné porušenie autorských práv, ako aj dôvernosti obchodných alebo priemyselných informácií a tiež na to, že právo na ochranu údajov by bolo zbavené svojej podstaty.

22 Rozhodnutím z 9. júla 2012 CTB najprv v celom rozsahu odmietol žiadosti o sprístupnenie, ktoré podala Bijenstichting. Na podporu tohto rozhodnutia CTB najmä konštatoval, že tieto žiadosti sa netýkajú „informácií o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4. Vyhovieť týmto žiadostiam by teda bolo možné len vtedy, ak by ich zverejnenie bolo odôvodnené zvážením verejného záujmu na sprístupnení informácií na jednej strane a osobitného záujmu držiteľa povolení na dôvernom zaobchádzaní s dotknutými údajmi na druhej strane, čo podľa CTB nebol prípad prejednávanej veci.

23 Bijenstichting podala proti uvedenému rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosť a CTB následne čiastočne zmenil svoje rozhodnutie, pričom 18. marca 2013 rozhodol, že uvedená sťažnosť je čiastočne dôvodná.

24 V tomto rozhodnutí CTB usúdil, že skutkové informácie týkajúce sa skutočných emisií prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov do životného prostredia sa majú považovať za „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4.

25 V tomto prípade podľa CTB takéto informácie obsahovalo 35 dokumentov, ktorých sprístupnenie sa požadovalo. Z toho vyplýva, že dôvody, ktoré možno uplatniť na účely odmietnutia takéhoto sprístupnenia, boli podľa uvedeného orgánu len veľmi obmedzené. Patrila medzi ne ochrana práv duševného vlastníctva patriacich držiteľovi povolenia na uvádzanie dotknutého výrobku na trh. CTB však dospel pri zvážení verejného záujmu na sprístupnení informácií na jednej strane a záujmu na ochrane týchto práv na druhej strane k záveru, že prvý z uvedených záujmov má prednosť. Následne nariadil sprístupnenie týchto dokumentov.

26 Medzi uvedenými 35 dokumentmi sa nachádzali predovšetkým laboratórne rozbory týkajúce sa účinkov imidaklopridu na včely, ako aj štúdie, ktoré boli čiastočne uskutočnené v teréne a obsahujú výsledky meraní rezíduí prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov, ako aj ich účinných látok, ktoré sa po použití uvedených prípravkov a výrobkov nachádzajú vo vzduchu alebo v pôde, na osive, listoch, v peli alebo nektári ošetrenej rastliny, a tiež v mede a na včelách. Tieto dokumenty obsahujú aj zhrnutie štúdie týkajúcej sa jednak migrácie imidaklopridu v rastlinách a jednak gutácie, teda vylučovania kvapiek vody rastlinou, a tiež obsahujú dve prezentácie.

27 Pokiaľ ide o zvyšných 49 dokumentov, CTB naopak dospel k záveru, že sa netýkajú „informácií o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4. Z toho vyplýva, že prístup k týmto 49 dokumentom mohol byť podľa CTB zamietnutý nielen na základe ochrany práv duševného vlastníctva, ale aj na základe dôvernosti obchodných alebo priemyselných informácií. CTB následne podľa tohto ustanovenia zvážil existujúce záujmy a následne zamietol sprístupnenie týchto dokumentov.

28 Bijenstichting, ako aj Bayer rozhodnutie CTB napadli 18. marca 2013 na vnútroštátnom súde College van Beroep voor het bedrijfsleven (Odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti, Holandsko).

29 Pri rozhodovaní o spore, ktorý mu bol predložený, sa tento súd pýta predovšetkým na vzťah medzi režimami dôvernosti stanovenými v konkrétnych právnych úpravách v oblasti uvádzania prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh, a to v čase skutkových okolností vo veci samej, v smerniciach 91/414 a 98/8, ako aj v nariadení č. 1107/2009 na jednej strane a všeobecným režimom prístupu k informáciám v oblasti životného prostredia upraveným smernicou 2003/4 na druhej strane.

30 Osobitne si vnútroštátny súd kladie otázku, či, ako to tvrdí Bijenstichting, dôvernosť informácií požadovaných touto nadáciou mala byť zo strany CTB uznaná na základe žiadosti spoločnosti Bayer najneskôr pri zmene povolenia uvedenia dotknutých výrobkov na trh, alebo či, ako to tvrdí CTB, mohla byť dôverná povaha týchto informácií uznaná tiež následne v rámci námietky podanej spoločnosťou Bayer proti žiadostiam o prístup k uvedeným informáciám podaným neskôr Bijenstichting na základe smernice 2003/4, hoci tieto žiadosti sa týkali informácií, v súvislosti s ktorými Bayer nežiadala o dôverné zaobchádzanie v rámci konania o zmene povolenia na uvedenie na trh.

31 V prvom prípade totiž CTB mal v celom rozsahu vyhovieť žiadostiam o sprístupnenie podaným Bijenstichting bez toho, aby prípadne mohol tieto žiadosti zamietnuť v zmysle článku 4 ods. 2 smernice 2003/4. Naopak, v druhom prípade CTB mohol zohľadniť pripomienky spoločnosti Bayer, ktoré sa týkali dôvernosti informácií a boli formulované prvýkrát pri príležitosti podania týchto žiadostí.

32 Okrem toho vnútroštátny súd tiež má isté pochybnosti o výklade pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 a pýta sa, či informácie, ktorých sprístupnenie žiada Bijenstichting, spadajú do tohto pojmu.

33 V prípade kladnej odpovede totiž žiadosti o sprístupnenie podané uvedenou nadáciou nemôžu byť v súlade s týmto ustanovením zamietnuté z dôvodu, že toto sprístupnenie by narušilo dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií predložených spoločnosťou Bayer. Naopak, v prípade zápornej odpovede by bolo potrebné v záujme zistenia, či uvedené informácie majú byť sprístupnené, zvážiť záujem na ich dôvernosti a verejný záujem na ich sprístupnení.

34 Za týchto okolností College van Beroep voor het bedrijfsleven (Odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Vedú ustanovenia uvedené v článku 14 smernice 91/414, resp. v článku 59 v spojení s článkom 63 nariadenia 1107/2009, resp. v článku 19 smernice 98/8 k tomu, že v prípade žiadosti o dôverné zaobchádzanie v zmysle uvedených článkov 14, 63 a 19, ktorú predložil žiadateľ uvedený v týchto článkoch, sa o každom zdroji informácií musí pred udelením povolenia alebo pri takomto udelení, resp. pred zmenou povolenia alebo pri takejto zmene vydať samostatné rozhodnutie, s ktorým sa budú môcť tretie osoby oboznámiť?

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, treba článok 4 ods. 2 smernice 2003/4 vykladať v tom zmysle, že v prípade absencie rozhodnutia v zmysle predchádzajúcej otázky musí žalovaný ako vnútroštátny orgán sprístupniť požadované informácie o životnom prostredí, keď sa žiadosť o ne predloží po udelení povolenia alebo po jeho zmene?

3. Ako treba vykladať pojem ‚emisie do životného prostredia‘ uvedený v článku 4 ods. 2 [druhom pododseku] smernice 2003/4, keď sa na základe obsahu dokumentov, ktorý je uvedený v bode 5.2 [rozhodnutia vnútroštátneho súdu], v tejto súvislosti zohľadnia tvrdenia účastníkov, ktoré sú uvedené v bode 5.5 [tohto rozhodnutia]?

4. a) Môžu byť údaje, ktorými sa hodnotí uvoľňovanie prípravku, jeho účinnej látky alebo jeho účinných látok a iných zložiek do životného prostredia po použití prípravku, klasifikované ako ‚informácie o emisiách do životného prostredia‘?

b) V prípade kladnej odpovede, je v tejto súvislosti relevantné, či sa uvedené údaje získali prostredníctvom štúdie v (polo)terénnych podmienkach alebo štúdiami iného druhu (ako napríklad laboratórne testovanie a translokačné štúdie)?

5. Treba informácie o laboratórnom testovaní, pri ktorom je štruktúra pokusu zameraná na analýzu izolovaných aspektov pri štandardizovaných podmienkach, považovať za ‚informácie o emisiách do životného prostredia', ak sú v rámci tohto testovania vylúčené mnohé faktory (ako napríklad klimatické vplyvy) a pokusy sa často uskutočňujú – v porovnaní so skutočným používaním – s vysokými dávkami?

6. Treba v tejto súvislosti pod pojmom ‚emisie do životného prostredia' rozumieť aj rezíduá, ktoré sa po použití prípravku v rámci experimentu nachádzajú napríklad vo vzduchu alebo v pôde, na listoch, v peli alebo nektáre rastliny (ktorá vyrástla z ošetreného osiva), v mede a necieľových organizmoch?

7. Platí to aj pre rozsah (látkovej) odchýlky pri použití prípravku v rámci experimentu?

8. Vyplýva z pojmu ‚informácie o emisiách do životného prostredia' v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku... smernice 2003/4, že ak ide o emisie do životného prostredia, musí sa sprístupniť celý informačný zdroj a nie len údaje (o meraniach), ktoré by bolo z neho prípadne možné odvodiť?

9. Treba na účely uplatnenia výnimky týkajúcej sa dôverných obchodných alebo priemyselných informácií v zmysle článku 4 ods. 2 [prvého pododseku] písm. d) [smernice 2003/4] rozlišovať medzi ‚emisiami' na jednej strane a ‚vypúšťaním alebo iným uvoľňovaním do životného prostredia' v zmysle článku 2 bodu 1 písm. b) [tejto smernice] na druhej strane?"

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

35 Po prednesení návrhov generálnej advokátky 7. apríla 2016 požiadala Bayer podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 9. mája 2016 o opätovné začatie ústnej časti konania.

36 Na podporu tohto návrhu v podstate predovšetkým uviedla, že určenie, či informácie, ktorých sa týka vec sama a sú predmetom štvrtej až ôsmej prejudiciálnej otázky, sú informáciami „o emisiách do životného prostredia" v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4, prináleží výhradne vnútroštátnemu súdu. Ak by sa však Súdny dvor rovnako ako generálna advokátka rozhodol zaujať k týmto otázkam stanovisko, Bayer žiada o opätovné začatie ústnej časti konania, aby sa Súdny dvor mohol oboznámiť s dokumentmi, ku ktorým požaduje prístup Bijenstichting, a na tomto základe určil, či informácie v týchto dokumentoch sú informáciami „o emisiách do životného prostredia". Ďalej sa Bayer domnieva, že odpovede na prejudiciálne otázky, ktoré navrhla generálna advokátka, nezohľadňujú úplný a vyčerpávajúci systém sprístupňovania dokumentov, ako ho zaviedli smernice 91/414 a 98/8, ako aj nariadenie č. 1107/2009. Napokon za predpokladu, že by Súdny dvor dospel k záveru, že dotknuté informácie sa týkajú emisií do životného prostredia, Bayer tiež žiada, aby Súdny dvor preskúmal otázku presných spôsobov prístupu k týmto informáciám, a konkrétne, či je prípustné sprístupnenie v čitárni.

37 V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné zdôrazniť, že Štatút Súdneho dvora Európskej únie ani Rokovací poriadok Súdneho dvora neupravujú možnosť účastníkov konania podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (pozri najmä uznesenie zo 4. februára 2000, Emesa Sugar, C-17/98, EU:C:2000:69, bod 2, a rozsudok zo 6. septembra 2012, Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, bod 29).

38 Okrem toho treba zdôrazniť, že Súdny dvor môže podľa článku 83 svojho rokovacieho poriadku kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie nemali možnosť medzi sebou vyjadriť (pozri najmä rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 40).

39 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že cieľom návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania, ktorý predložila Bayer, je v podstate reagovať na návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka. Okrem toho Súdny dvor sa domnieva, že má dostatok informácií na to, aby rozhodol, a že vec nie je potrebné rozhodnúť na základe tvrdení, ku ktorým sa účastníci konania medzi sebou nevyjadrili.

40 Tento návrh sa preto musí zamietnuť.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

41 Svojimi prvými dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 ods. 2 smernice 2003/4 v spojení s článkom 14 smernice 91/414, článkom 19 smernice 98/8, ako aj článkom 33 ods. 4 a článkom 63 nariadenia č. 1107/2009 má vykladať v tom zmysle, že ak žiadateľ o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh nepožiadal v priebehu konania určeného na získanie tohto povolenia o dôverné zaobchádzanie s informáciami predloženými v jeho rámci, príslušný orgán, na ktorý podala po ukončení uvedeného konania tretia osoba žiadosť o prístup k týmto informáciám na základe smernice 2003/4, je povinný tejto žiadosti vyhovieť bez toho, aby mohol skúmať námietku uvedeného žiadateľa proti žiadosti o prístup a prípadne uvedenú žiadosť odmietnuť z dôvodu, že sprístupnenie dotknutých informácií by narušilo dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií.

42 Aby bolo možné odpovedať na tieto otázky, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 14 smernice 91/414, článku 19 smernice 98/8, ako aj článku 33 ods. 4 a článku 63 nariadenia č. 1107/2009 môže žiadateľ o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh požiadať v priebehu konania určeného na získanie tohto povolenia o dôverné zaobchádzanie s informáciami, ktoré sú priemyselným alebo obchodným tajomstvom alebo ktoré považuje za citlivé z obchodného hľadiska, pričom ich prezradenie by ho mohlo priemyselne a obchodne poškodiť.

43 Článok 14 prvý odsek smernice 91/414, článok 19 ods. 1 smernice 98/8, ako aj článok 63 nariadenia č. 1107/2009 tiež stanovujú, že tieto ustanovenia sa uplatňujú bez toho, aby bola dotknutá smernica 2003/4.

44 Je preto zrejmé, že normotvorca Únie mal v úmysle, aby sa všeobecné ustanovenia smernice 2003/4 vzťahovali na žiadosti tretích osôb o prístup k informáciám, ktoré sa nachádzajú v spisoch k žiadosti o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh a v súvislosti s ktorými možno požiadať o dôverné zaobchádzanie v zmysle vyššie citovaných ustanovení (pozri, *a contrario*, rozsudok z 22. decembra 2010, Ville de Lyon, C-524/09, EU:C:2010:822, bod 40).

45 Článok 4 ods. 2 tejto smernice umožňuje členským štátom odmietnuť žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí, ak by ich sprístupnenie mohlo ohroziť jeden zo záujmov, ktoré tento článok uvádza, najmä dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií.

46 Toto ustanovenie nepodmieňuje uvedenú možnosť žiadosťou o dôverné zaobchádzanie podanou pred žiadosťou o sprístupnenie.

47 Z toho vyplýva, že v rozpore s tvrdením Bijenstichting príslušný orgán, na ktorý bola na základe smernice 2003/4 podaná žiadosť o prístup k informáciám predloženým žiadateľom o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh v priebehu konania určeného na získanie tohto povolenia, nie je povinný tejto žiadosti vyhovieť a sprístupniť požadované informácie len preto, že tento žiadateľ nepožiadal vopred v rámci uvedeného konania o dôverné zaobchádzanie s týmito informáciami.

48 Tento orgán je tak povinný preskúmať prípadne na základe námietky uvedeného žiadateľa, či toto sprístupnenie nemôže nepriaznivo ovplyvniť dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií a či by táto žiadosť nemala byť na základe článku 4 ods. 2 prvého pododseku písm. d) tejto smernice zamietnutá.

49 Vzhľadom na uvedené je potrebné na prvé dve otázky odpovedať v tom zmysle, že článok 4 ods. 2 smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že okolnosť, že žiadateľ o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh nepožiadal v priebehu konania určeného na získanie tohto povolenia o dôverné zaobchádzanie s informáciami predloženými v jeho rámci na základe článku 14 smernice 91/414, článku 19 smernice 98/8 alebo článku 33 ods. 4 a článku 63 nariadenia č. 1107/2009, nebráni tomu, aby príslušný orgán, na ktorý podala po ukončení uvedeného konania tretia osoba žiadosť o prístup k týmto informáciám na základe smernice 2003/4, preskúmal námietku uvedeného žiadateľa proti žiadosti o prístup a prípadne uvedenú žiadosť v zmysle článku 4 ods. 2 prvého pododseku písm. d) zamietol z dôvodu, že sprístupnenie dotknutých informácií by nepriaznivo ovplyvnilo dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií.

O tretej až siedmej otázke a o deviatej otázke

50 Treťou až siedmou otázkou a deviatou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pod pojmom „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 treba rozumieť aj uvoľňovanie prípravkov na ochranu rastlín alebo biocídnych výrobkov, alebo látok, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, do životného prostredia, a v prípade, že to tak je, či sa za „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle tohto ustanovenia majú považovať údaje týkajúce sa hodnotenia uvedeného uvoľňovania do životného prostredia a tiež vplyvu tohto uvoľňovania vrátane údajov pochádzajúcich zo štúdií, ktoré boli úplne alebo čiastočne uskutočnené v teréne, ako aj údajov z laboratórneho testovania a translokačných štúdií, informácií o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého výrobku a štúdií týkajúcich sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití.

51 Aj keď vnútroštátnemu súdu prináleží, aby určil, či jednotlivé dokumenty, o ktorých sprístupnenie v prejednávanej veci Bijenstichting žiada, spadajú do pôsobnosti pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4, úlohou Súdneho dvora je ukázať mu objektívne prvky, na základe ktorých bude vnútroštátny súd môcť uvedené posúdenie uskutočniť.

52 V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné zdôrazniť, že táto smernica nedefinuje ani pojem „emisie do životného prostredia“, ani pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“, pričom ich výklad sa musí hľadať pri zohľadnení kontextu článku 4 ods. 2 druhého pododseku tejto smernice a cieľa, ktorý sleduje.

53 Na jednej strane, ako to potvrdzuje odôvodnenie 5 smernice 2003/4, normotvorca Únie chcel prijatím tejto smernice zaistiť súlad práva Únie s Aarhuským dohovorom na účely jeho uzavretia Spoločenstvom, a to stanovením všeobecného režimu, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby každá fyzická

alebo právnická osoba z členského štátu mala právo na prístup k informáciám o životnom prostredí, ktorými disponujú orgány verejnej moci alebo ktoré sú pre ne uchovávané, bez toho, aby musela preukázať oprávnený záujem (pozri najmä rozsudok z 19. decembra 2013, Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 36).

54 Z toho vyplýva, že na účely výkladu smernice 2003/4 je potrebné zohľadniť znenie a predmet Aarhuského dohovoru, ktorého implementáciu do práva Únie má táto smernica vykonať (pozri najmä rozsudok z 19. decembra 2013, Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 37), a najmä článok 4 ods. 4 prvý pododsek písm. d) tohto dohovoru, ktorý stanovuje, že priemyselné a obchodné tajomstvo nemôže brániť sprístupneniu informácií o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia.

55 Na druhej strane podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je cieľom smernice 2003/4 zaručiť principiálny prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú k dispozícii orgány verejnej moci alebo ktoré sú pre ne uchovávané, ako aj zabezpečiť, ako to vyplýva z odôvodnenia 9 a článku 1 tejto smernice, aby sa uvedené informácie o životnom prostredí systematicky sprístupňovali verejnosti a šírili v čo najväčšej miere (pozri najmä rozsudok z 19. decembra 2013, Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 66).

56 Z toho vyplýva, že ako výslovne uvádza článok 4 ods. 4 druhý pododsek Aarhuského dohovoru, ako aj odôvodnenie 16 a článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4, sprístupnenie informácií musí byť všeobecným pravidlom a dôvody odmietnutia, ktoré toto ustanovenie uvádza, musia byť vykladané reštriktívne (pozri najmä rozsudky zo 16. decembra 2010, Stichting Natuur en Milieu a i., C-266/09, EU:C:2010:779, bod 52, ako aj z 28. júla 2011, Office of Communications, C-71/10, EU:C:2011:525, bod 22).

57 Tým, že článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 stanovuje, že dôvernosť priemyselných alebo obchodných informácií nemôže brániť sprístupneniu „informácií o emisiách do životného prostredia“, umožňuje konkrétnu implementáciu tohto pravidla a zásady čo najširšieho prístupu k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú k dispozícii orgány verejnej moci alebo ktoré sú pre ne uchovávané.

58 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí najmä Bayer, nemecká vláda a Európska komisia, nie je potrebné pojmy „emisie do životného prostredia“ a „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 vykladať reštriktívne.

59 Na otázky položené vnútroštátnym súdom treba odpovedať práve so zreteľom na tieto úvahy.

– O pojme „emisie do životného prostredia“

60 Aby bolo možné uskutočniť výklad pojmu „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4, je potrebné určiť, či tak, ako to tvrdí najmä Bayer, nemecká vláda a Komisia, sa tento pojem musí odlišovať od pojmu „vypúšťanie“ alebo „uvoľňovanie“ a či musí byť obmedzený na emisie pokryté smernicou 2010/75, teda emisie pochádzajúce z určitých priemyselných zariadení, ktoré sú v tejto smernici definované, alebo či tento pojem pokrýva aj uvoľňovanie prípravkov a látok do životného prostredia, ako sú prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky a tiež látky, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú.

61 Pokiaľ ide po prvé o otázku, či sa pojem „emisie“ má odlíšiť od pojmov „vypúšťanie“ a „uvoľňovanie“, je potrebné zdôrazniť, že článok 2 bod 1 písm. b) smernice 2003/4, ktorý vymenúva faktory, ktoré môžu spadať do pôsobnosti pojmu „informácia o životnom prostredí“, nepochybne už na prvý pohľad medzi týmito pojmami rozlišuje.

62 Takéto rozlíšenie sa však v prvom rade nenachádza v Aarhuskom dohovore, ktorý sa vo svojom článku 4 ods. 4 prvom pododseku písm. d) obmedzuje na konštatovanie, že priemyselné alebo obchodné tajomstvo nemôže brániť sprístupneniu „informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia“.

63 V druhom rade, ako v bode 59 svojich návrhov uvádza generálna advokátka, rozlišovanie medzi emisiami, vypúšťaním a iným uvoľňovaním nemá vzhľadom na cieľ sprístupňovania informácií o životnom prostredí, ktorý sleduje smernica 2003/4, nijaký význam a bolo by umelé.

64 Tak plynové emisie alebo látky v atmosfére, ako aj iné vypúšťanie alebo uvoľňovanie, ako je vypúšťanie látok, prípravkov, organizmov, mikroorganizmov, vibrácií, tepla alebo hluku do životného prostredia, najmä do ovzdušia, vody alebo pôdy, totiž môže ovplyvniť tieto rôzne prvky životného prostredia.

65 Okrem toho pojmy „emisie“, „vypúšťanie“ a „uvoľňovanie“ sa do významnej miery prekrývajú, ako to potvrdzuje používanie výrazu „iné uvoľňovanie“ v článku 2 bode 1 písm. b) tejto smernice, z ktorého vyplýva, že emisie a vypúšťanie predstavujú aj uvoľňovanie do životného prostredia.

66 Viaceré akty Únie, ako je smernica 2010/75, ale aj smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, 2004, s. 56; Mim. vyd. 15/008, s. 357) a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 2006, s. 1), medzi pojmami „emisie“, „vypúšťanie“ a „uvoľňovanie“ do značnej miery nerozlišujú.

67 Z toho vyplýva, že na účely výkladu pojmu „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 nie je potrebné tento pojem rozlišovať od pojmov „uvoľňovanie“ a „vypúšťanie“ do životného prostredia.

68 Po druhé je ešte potrebné určiť, či sa, tak ako to tvrdí Bayer, nemecká vláda a Komisia, pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 má obmedziť na emisie pokryté smernicou 2010/75, teda podľa jej článku 3 bodu 4, na priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov niektorých priemyselných zariadení do ovzdušia, vody alebo pôdy, a to bez toho, aby sa vzťahoval na emisie pochádzajúce z iných zdrojov, ako sú emisie z rozprášenia výrobku vo vzduchu alebo z jeho použitia na rastlinách, vo vode či v pôde.

69 Príručka na uplatňovanie Aarhuského dohovoru vo svojom znení z roku 2000 nepochybne navrhovala pri definovaní pojmu „emisie“ využiť definíciu tohto pojmu, ako vyplýva z článku 2 bodu 5 smernice 96/61, ktorý v rovnakom znení prevzal aj článok 3 bod 4 smernice 2010/75, pričom v znení z roku 2014 už odkazuje na definíciu vyplývajúcu práve z tohto naposledy uvedeného ustanovenia.

70 Aj keď podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa táto príručka môže považovať za vysvetľujúci dokument a spolu s ostatnými relevantnými okolnosťami môže byť v určitom prípade zohľadnená na účely výkladu Aarhuského dohovoru, nemajú v nej obsiahnuté právne rozbory na rozdiel od ustanovení tohto dohovoru žiadnu právnu záväznosť a nijaký normatívny charakter (pozri najmä rozsudok z 19. decembra 2013, Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 38 a citovanú judikatúru).

71 Z Aarhuského dohovoru ani zo smernice 2003/4 pritom nijako nevyplýva, že pojem „emisie do životného prostredia“ by mal byť obmedzený na emisie pochádzajúce z určitých priemyselných zariadení.

72 Okrem toho takéto obmedzenie by bolo v rozpore so samotným znením článku 4 ods. 4 prvým pododsekom písm. d) tohto dohovoru. Podľa tohto ustanovenia sa totiž informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, musia sprístupniť. Informácie týkajúce sa emisií, ktoré pochádzajú z iných zdrojov, ako sú priemyselné zariadenia, teda napríklad emisií z použitia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov, sú na účely ochrany životného prostredia rovnako relevantné ako informácie týkajúce sa emisií priemyselného pôvodu.

73 Okrem toho obmedzenie pojmu „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 na emisie pochádzajúce z určitých priemyselných zariadení by nebolo v súlade s cieľom čo najširšieho sprístupnenia informácií o životnom prostredí, ktorý táto smernica sleduje.

74 Taký výklad tohto pojmu preto nemožno prijať.

75 Z vyššie uvedeného vyplýva, že nie je potrebné ani odlišovať pojem „emisie do životného prostredia“ od pojmov „vypúšťanie“ a „uvoľňovanie“, ani obmedziť tento pojem na emisie pokryté smernicou 2010/75, s výnimkou uvoľňovania prípravkov alebo látok do životného prostredia, ktoré pochádzajú z iných zdrojov, ako sú priemyselné zariadenia.

76 Z toho vyplýva, že pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 nemôže vylučovať uvoľňovanie prípravkov a látok do životného prostredia, ako sú prípravky na ochranu rastlín alebo biocídne výrobky a látky, ktoré tieto výrobky a látky obsahujú.

77 Uvedený pojem však v každom prípade musí byť obmedzený na emisie, ktoré nemajú hypotetickú povahu, teda na skutočné alebo predvídateľné emisie dotknutého prípravku alebo látky za bežných alebo realistických okolností používania.

78 Hoci v tejto súvislosti samotné uvedenie prípravku na trh nestačí vo všeobecnosti na prijatie záveru, že tento prípravok bude nevyhnutne uvoľňovaný do životného prostredia a že informácie, ktoré sa ho týkajú, sú o „emisiách do životného prostredia“, neplatí to o prípravku, ako je prípravok na ochranu rastlín a biocídny výrobok, ktorý je pri bežnom používaní určený na základe svojej hlavnej funkcie na uvoľňovanie do životného prostredia. Predvídateľné emisie tohto prípravku do životného prostredia teda v tomto naposledy uvedenom prípade nemajú hypotetickú povahu.

79 Za týchto okolností do pôsobnosti pojmu „emisie do životného prostredia“ spadajú také emisie, ktoré sú skutočne určené na uvoľňovanie do životného prostredia pri používaní dotknutého prípravku alebo látky, ako aj predvídateľné emisie tohto prípravku alebo tejto látky do životného prostredia za bežných alebo realistických okolností používania tohto prípravku alebo látky zodpovedajúcich okolnostiam používania, v súvislosti s ktorými bolo udelené povolenie na uvedenie dotknutého prípravku na trh a ktoré prevládajú v oblasti, v ktorej sa má uvedený prípravok používať.

80 Naopak, ako zdôraznila generálna advokátka v bodoch 82 a 83 svojich návrhov, tento pojem nemôže zahŕňať výhradne hypotetické emisie. Z článku 1 smernice 2003/4 v spojení s článkom 2 bodom 1 tejto smernice vyplýva, že cieľom tejto smernice je zaručiť právo na prístup k informáciám týkajúcim sa faktorov, ako sú emisie, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť prvky životného prostredia, najmä vzduch, vodu a pôdu. To však z podstaty veci nie je prípad výhradne hypotetických emisií.

81 Vzhľadom na vyššie uvedené sa pojem „emisie do životného prostredia“ podľa článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa najmä uvoľňovanie prípravkov a látok do životného prostredia, ako sú prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky a tiež látky, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, ak je toto uvoľňovanie skutočné alebo predvídateľné za bežných alebo realistických podmienok používania.

– O pojme „informácie o emisiách do životného prostredia“

82 Pokiaľ ide o otázku, či jednotlivé kategórie informácií uvedené v bode 50 tohto rozsudku spadajú do pôsobnosti pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4, v prvom rade je potrebné overiť, či tento pojem pokrýva, ako to tvrdí holandská vláda, len informácie o emisiách dotknutých prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov alebo látok, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, ako také, teda údaje o ich povahe, zložení, množstve, dátume a mieste, alebo či do pôsobnosti tohto pojmu spadajú aj údaje týkajúce sa vplyvu uvedených emisií na životné prostredie.

83 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že znenie tohto ustanovenia sa odlišuje podľa jednotlivých jazykových verzií. Kým francúzska verzia tohto ustanovenia používa formuláciu „informations relatives à des émissions dans l'environnement“ (informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia), niektoré iné jazykové verzie používajú výraz „informácie o emisiách do životného prostredia“. Konkrétne nemecká jazyková verzia hovorí o „Informationen über Emissionen in die Umwelt“, talianska verzia o „informazioni sulle emissioni nell'ambiente“ a anglická verzia o „information on emissions into the environment“.

84 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora nevyhnutnosť jednotného výkladu ustanovenia práva Únie v prípade rozdielnosti medzi jeho rôznymi jazykovými verziami vyžaduje, aby sa dotknuté ustanovenie vykladalo v závislosti od kontextu a účelu právnej úpravy, ktorej je súčasťou (pozri najmä rozsudok z 15. októbra 2015, Grupo Itevelesa a i., C-168/14, EU:C:2015:685, bod 42 a citovanú judikatúru).

85 Ako bolo uvedené v bode 55 tohto rozsudku, smernica 2003/4 má za cieľ zaručiť principiálny prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú k dispozícii orgány verejnej moci alebo ktoré sú pre ne uchovávané, ako aj zabezpečiť, aby sa uvedené informácie o životnom prostredí systematicky sprístupňovali verejnosti a šírili v čo najväčšej miere. Ako vyplýva z odôvodnenia 1 tejto smernice, takýto prístup a takéto šírenie prispieva k zlepšovaniu povedomia o záležitostiach životného prostredia a k účinnejšej účasti verejnosti na rozhodovaní o otázkach životného prostredia (pozri najmä rozsudok z 28. júla 2011, Office of Communications, C-71/10, EU:C:2011:525, bod 26).

86 Verejnosť musí mať na tento účel prístup nielen k informáciám o emisiách ako takých, ale aj k informáciám, ktoré sa týkajú viac alebo menej dlhodobých vplyvov týchto emisií na stav životného prostredia, akými sú dosahy uvedených emisií na necieľové organizmy. Záujem verejnosti o prístup k informáciám týkajúcim sa emisií do životného prostredia totiž spočíva nielen v tom, že sa dozvie, čo je alebo predvídateľne bude uvoľňované do životného prostredia, ale aj v tom, ako to v bode 86 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, že sa dozvie, ako môže byť životné prostredie predmetnými emisiami ovplyvnené.

87 Z toho vyplýva, že pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 sa má vykladať tak, že sa vzťahuje nielen na informácie o emisiách ako také, teda na údaje o povahe, zložení, množstve, dátume a mieste týchto emisií, ale aj na údaje týkajúce sa viac alebo menej dlhodobých vplyvov týchto emisií na životné prostredie.

88 V druhom rade je potrebné určiť, či okolnosť, že dotknuté údaje pochádzajú zo štúdií, ktoré boli uskutočnené úplne alebo čiastočne v teréne, z laboratórneho testovania alebo z translokačných štúdií, teda zo štúdií týkajúcich sa analýzy migrácie dotknutého prípravku alebo látky v rastline, má vplyv z hľadiska kvalifikácie „informácií o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4, a osobitne, či tieto údaje pochádzajúce z laboratórneho testovania môžu spadať do pôsobnosti tohto pojmu.

89 V odpovedi na túto otázku je potrebné uviesť, že táto okolnosť nie je sama osebe relevantná. Podstatné totiž nie je ani tak to, že dotknuté údaje pochádzajú zo štúdií, ktoré boli úplne alebo čiastočne uskutočnené v teréne alebo v laboratóriu alebo z translokačných štúdií, ale to, že predmetom týchto

štúdií je preskúmanie „emisií do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 – teda, ako vyplýva z bodov 77 a 78 tohto rozsudku, skutočných alebo predvídateľných emisií dotknutého prípravku alebo látky za okolností, ktoré možno považovať za bežné alebo realistické podmienky používania tohto prípravku alebo tejto látky, – alebo analýza vplyvu týchto emisií.

90 „Informáciami o emisiách do životného prostredia“ teda nie sú najmä údaje pochádzajúce z pokusov, ktorých cieľom je skúmať účinky používania dávky dotknutého prípravku alebo látky, ktorá je výrazne vyššia ako maximálna dávka, v súvislosti s ktorou bolo udelené povolenie na uvedenie na trh a ktorá sa bude používať v praxi, alebo dávky v oveľa vyššej koncentrácii, keďže takéto údaje sa vzťahujú na emisie, ktoré nie sú za bežných alebo realistických podmienok používania predvídateľné.

91 Naopak, v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, do pôsobnosti pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ spadajú štúdie, ktorých cieľom je určiť toxicitu, účinky a ďalšie aspekty prípravku alebo látky v realistických podmienkach, ktoré sú čo najnepriaznivejšie a môžu skutočne vzniknúť, ako aj štúdie uskutočnené v podmienkach, ktoré sú čo najbližšie bežnej poľnohospodárskej praxi a podmienkam prevládajúcim v oblasti, v ktorej sa tento prípravok alebo táto látka bude používať.

92 Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či informácie o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého prípravku a štúdie týkajúce sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití sú „informáciami o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4, je potrebné po prvé pripomenúť, že podľa článku 2 bodu 2 smernice 91/414, článku 2 ods. 1 písm. g) smernice 98/8 a článku 3 bodu 1 nariadenia č. 1107/2009 sú rezíduá látky prítomné na rastlinách alebo v rastlinách, alebo inde v životnom prostredí, ktoré vznikajú v dôsledku používania prípravku na ochranu rastlín alebo biocídneho výrobku, vrátane ich metabolitov a produktov vznikajúcich pri ich rozklade alebo reakcii.

93 Prítomnosť rezíduí v životnom prostredí je teda spôsobená emisiami dotknutého prípravku alebo látok, ktoré tento prípravok obsahuje, do životného prostredia. Ide preto o dôsledok týchto emisií. To je prípad nielen zvyškov látok rozprášených vo vzduchu alebo zanechaných dotknutým prípravkom na rastlinách, v pôde alebo na necieľových organizmoch, ale aj metabolitov týchto látok a produktov vznikajúcich pri ich rozklade alebo reakcii. Aj keď sú metabolity výsledkom transformácie látok nachádzajúcich sa v dotknutom prípravku, sú dôsledkom emisie tohto prípravku a uvedených látok do životného prostredia.

94 Po druhé je potrebné poukázať na to, že látková odchýlka je presun kvapiek alebo výparov prípravkov na ochranu rastlín alebo biocídnych výrobkov vzduchom mimo oblasti, v ktorej sa má spracovanie uskutočniť. Ide teda tiež o dôsledok emisie uvedených prípravkov alebo látok do životného prostredia.

95 Z toho vyplýva, že informácie o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého výrobku a štúdie týkajúce sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití spadajú do pôsobnosti pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4.

96 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že do pôsobnosti pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ spadajú údaje o povahe, zložení, množstve, dátume a mieste „emisií do životného prostredia“ pochádzajúcich z prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov a látok, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, ako aj údaje týkajúce sa viac alebo menej dlhodobých vplyvov týchto emisií na životné prostredie, osobitne informácie o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého výrobku a štúdie týkajúce sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití bez ohľadu na to, či tieto údaje pochádzajú zo štúdií úplne alebo čiastočne uskutočnených v teréne, z laboratórneho testovania alebo translokačných štúdií.

97 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí Bayer a nemecká vláda, takýto výklad článku 4 ods. 2 druhého pododseku smernice 2003/4 nie je v rozpore ani s článkami 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) týkajúcimi sa slobody podnikania a vlastníckeho práva, ani s článkom 39 ods. 3 Dohody TRIPS, ktorá zaručuje dôvernosť nesprístupnených údajov predložených žiadateľom o povolenie uvedenia farmaceutických a chemických výrobkov na trh. Uvedený výklad nezbavuje potrebného účinku ani článok 63 nariadenia č. 1107/2009, ktorý vo svojom odseku 2 vymenúva údaje, ktorých sprístupnenie sa v zásade považuje za ohrozenie ochrany obchodných záujmov a v súvislosti s ktorými môže v súlade s odsekom 1 tohto článku každý žiadať, aby sa s nimi zaobchádzalo ako s dôvernými.

98 Pokiaľ ide na jednej strane o články 16 a 17 Charty a článok 39 ods. 3 Dohody TRIPS, je totiž potrebné pripomenúť, že podľa článku 52 ods. 1 Charty môžu byť práva, ktoré zaručuje, predmetom istých obmedzení, ak sú ustanovené zákonom a rešpektujú podstatu týchto práv a slobôd, sú nevyhnutné a skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou. Okrem toho článok 39 ods. 3 Dohody TRIPS umožňuje sprístupnenie údajov predložených žiadateľom o povolenie uvedenia farmaceutického alebo chemického výrobku na trh, ak je to nevyhnutné na ochranu verejnosti.

99 V rámci zvažovania práv zaručených v článkoch 16 a 17 Charty, ako aj v článku 39 ods. 3 Dohody TRIPS na jednej strane a cieľov ochrany životného prostredia a čo najširšieho sprístupnenia informácií o životnom prostredí na druhej strane normotvorca Únie v súlade s mierou voľnej úvahy, ktorú má k dispozícii, usúdil, že aby boli uvedené ciele naplnené, je nevyhnutné stanoviť, že žiadosť o prístup týkajúca sa „informácií o emisiách do životného prostredia“ nemožno s ohľadom na relevantnosť a dôležitosť týchto informácií pre ochranu životného prostredia zamietnuť s odôvodnením, že ich sprístupnenie by narušilo dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií.

100 V tejto súvislosti výklad pojmu „informácie o emisiách do životného prostredia“ vyplývajúci z bodu 96 tohto rozsudku vôbec nevedie k záveru, že všetky údaje nachádzajúce sa v spise o povolení uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh, osobitne všetky údaje pochádzajúce zo štúdií uskutočnených na účely získania tohto povolenia, spadajú do pôsobnosti tohto pojmu, a preto by mali byť vždy sprístupnené. Do pôsobnosti tohto pojmu totiž spadajú len údaje týkajúce sa „emisií do životného prostredia“, čo predovšetkým vylučuje nielen informácie, ktoré sa netýkajú emisií dotknutého výrobku do životného prostredia, ale aj, ako to vyplýva z bodov 77 až 80 tohto rozsudku, údaje, ktoré sa týkajú hypotetických emisií, teda emisií, ktoré nie sú skutočné alebo predvídateľné za okolností, ktoré možno považovať za bežné alebo realistické podmienky používania. Tento výklad preto nespôsobuje neprimeraný zásah do ochrany práv zaručených v článkoch 16 a 17 Charty a článku 39 ods. 3 Dohody TRIPS.

101 Pokiaľ ide na druhej strane o článok 63 nariadenia č. 1107/2009, je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 43 tohto rozsudku, tento článok sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá smernica 2003/4. Z uvedeného článku teda vôbec nevyplýva, že údaje, ktoré sú v ňom uvedené, nemôžu byť označené ako „informácie o emisiách do životného prostredia“ alebo že tieto údaje by nikdy nemohli byť podľa tejto smernice sprístupnené.

102 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že výklad tohto pojmu vyplývajúci z bodu 96 tohto rozsudku nezbavuje uvedený článok 63 jeho potrebného účinku. Domnienka v odseku 2 tohto článku totiž príslušnému orgánu umožňuje usúdiť, že informácie predložené žiadateľom o povolenie uvedenia na trh, ktoré spadajú do pôsobnosti tohto ustanovenia, majú v zásade dôvernú povahu a nemožno ich dať verejnosti k dispozícii, ak nebola podaná nijaká žiadosť o prístup k týmto informáciám na základe smernice 2003/4. Táto domnienka tiež uvedenému žiadateľovi zaručuje, že v prípade predloženia takejto žiadosti príslušný orgán bude môcť tieto informácie sprístupniť len po tom, ako určil v súvislosti s každou jednotlivou informáciou, či sa týka emisií do životného prostredia alebo či toto sprístupnenie odôvodňuje iný vyšší verejný záujem.

– Záver

103 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na tretiu až siedmu otázku a na deviatu otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že:

— pojem „emisie do životného prostredia“ v zmysle tohto ustanovenia zahŕňa uvoľňovanie prípravkov a látok do životného prostredia, ako sú prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky a tiež látky, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, ak je toto uvoľňovanie skutočné alebo predvídateľné za bežných alebo realistických podmienok používania,

— pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“ v zmysle uvedeného ustanovenia zahŕňa údaje o povahe, zložení, množstve, dátume a mieste „emisií do životného prostredia“ pochádzajúcich z týchto prípravkov alebo látok, ako aj údaje týkajúce sa viac alebo menej dlhodobých vplyvov týchto emisií na životné prostredie, osobitne informácie o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého výrobku a štúdie týkajúce sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití, a to bez ohľadu na to, či tieto údaje pochádzajú zo štúdií úplne alebo čiastočne uskutočnených v teréne, z laboratórneho testovania alebo translokačných štúdií.

O ôsmej otázke

104 Svojou ôsmou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 má vykladať v tom zmysle, že v prípade žiadosti o prístup k informáciám o emisiách do životného prostredia sa musí sprístupniť zdroj týchto informácií v celom rozsahu, alebo len relevantné údaje, ktoré z neho možno odvodiť.

105 Z tohto ustanovenia vyplýva, že proti žiadosti o prístup k informáciám o životnom prostredí nemožno namietať dôvodmi uvedenými v článku 4 ods. 2 prvom pododseku písm. a), d), f) až h) smernice 2003/4, ak sa uvedená žiadosť týka informácií o emisiách do životného prostredia. Ak by za týchto okolností sprístupnenie požadovaných informácií narušilo jeden zo záujmov, ktorých sa toto ustanovenie týka, sprístupniť sa musia iba relevantné informácie, ktoré možno odvodiť z informačného zdroja, teda informácie, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, ak je možné tieto údaje oddeliť od ostatných informácií nachádzajúcich sa v uvedenom zdroji, čo musí overiť vnútroštátny súd.

106 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je na ôsmu otázku potrebné odpovedať tak, že článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade žiadosti o prístup k informáciám o emisiách do životného prostredia, ktorých sprístupnenie by mohlo poškodiť jeden zo záujmov uvedených v článku 4 ods. 2 prvom pododseku písm. a), d), f) až h) tejto smernice, sa musia sprístupniť iba relevantné informácie, ktoré možno odvodiť z informačného zdroja a ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, ak je možné tieto údaje oddeliť od ostatných informácií nachádzajúcich sa v uvedenom zdroji, čo musí overiť vnútroštátny súd.

O trovách

107 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že okolnosť, že žiadateľ o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh nepožiadal v priebehu konania určeného na získanie tohto povolenia o dôverné zaobchádzanie s informáciami predloženými v jeho rámci na základe článku 14 smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh, článku 19 smernice 98/8/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh alebo článku 33 ods. 4 a článku 63 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS, nebráni tomu, aby príslušný orgán, na ktorý podala po ukončení uvedeného konania tretia osoba žiadosť o prístup k týmto informáciám na základe smernice 2003/4, preskúmal námietku uvedeného žiadateľa proti žiadosti o prístup, a prípadne uvedenú žiadosť v zmysle článku 4 ods. 2 prvého pododseku písm. d) tejto smernice odmietol z dôvodu, že sprístupnenie dotknutých informácií by narušilo dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií.**

2. **Článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že:**

   — **pojem „emisie do životného prostredia“ zahŕňa v zmysle tohto ustanovenia uvoľňovanie prípravkov a látok do životného prostredia, ako sú prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky a tiež látky, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, ak je toto uvoľňovanie skutočné alebo predvídateľné za bežných alebo realistických podmienok používania,**

   — **pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“ zahŕňa v zmysle uvedeného ustanovenia údaje o povahe, zložení, množstve, dátume a mieste „emisií do životného prostredia“ pochádzajúcich z týchto prípravkov alebo látok, ako aj údaje týkajúce sa viac alebo menej dlhodobých vplyvov týchto emisií na životné prostredie, osobitne informácie o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého výrobku a štúdie týkajúce sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití, a to bez ohľadu na to, či tieto údaje pochádzajú zo štúdií úplne alebo čiastočne uskutočnených v teréne, z laboratórneho testovania alebo translokačných štúdií.**

3. **Článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade žiadosti o prístup k informáciám o emisiách do životného prostredia, ktorých sprístupnenie by mohlo poškodiť jeden zo záujmov uvedených v článku 4 ods. 2 prvom pododseku písm. a), d), f) až h) tejto smernice, sa musia sprístupniť iba relevantné informácie, ktoré možno odvodiť z informačného zdroja a ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, ak je možné tieto údaje oddeliť od ostatných informácií nachádzajúcich sa v uvedenom zdroji, čo musí overiť vnútroštátny súd.**

Podpisy